

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 133/12
Luxembourg, 18. oktober 2012

Sodba v zadevi C-428/11
Purely Creative in drugi proti Office of Fair Trading

Agresivne prakse trgovcev, s katerimi se pri potrošniku ustvarja vtis, da je že dobil nagrado, čeprav mora za to, da bi jo prejel, nositi določen strošek, so prepovedane.

Te prakse so prepovedane tudi, če je strošek, naložen potrošniku, zanemarljiv v primerjavi z vrednostjo nagrade ali celo če trgovcu ne zagotavlja nobene koristi.

Pravo Unije¹ ščiti ekonomske interese potrošnikov s tem, da prepoveduje nepošteno poslovne prakse podjetij v razmerju do potrošnikov. Podjetjem zlasti prepoveduje ustvarjati lažen vtis, da je potrošnik že dobil, bo dobil ali bo na podlagi določenega dejanja dobil nagrado ali drugo ugodnost, čeprav je v resnici dejanje, na podlagi katerega je mogoče zahtevati nagrado ali drugo enakovredno ugodnost, pogojeno s plačilom s strani potrošnika ali izpostavljanjem potrošnika stroškom.

V tej zadevi je v sporu pet britanskih podjetij, specializiranih za posredovanje sporočil, in več oseb, ki so delale v teh podjetjih, ter Office of Fair Trading (OFT), ki skrbi za uporabo predpisov, ki urejajo varstvo potrošnikov, v Združenem kraljestvu glede praks, ki jih izvajajo trgovci.

OFT je tem trgovcem naložil, naj prenehajo s praksami, ki vključujejo posamično naslovljena pisma, srečke s premazom in druga sporočila, vložena v časopise in revije, s katerimi je bil potrošnik obveščen, da je dobil nagrado ali dobiček, katerega vrednost je bila lahko precejšnja ali le simbolična. Da bi ugotovil, kaj je njegova nagrada, in da bi dobil številko zahtevka, je potrošnik imel več možnosti: moral je poklicati komercialno telefonsko številko, ali uporabiti besedilno sporočilo, ali prejeti informacije z navadno pošto (zadnja metoda je bila manj poudarjena). Potrošnik je bil obveščen o ceni na minuto in maksimalnem trajanju klica, ni pa vedel, da je podjetje, od katerega je izvirala promocijska tiskovina, prejelo določen znesek od stroška klica.

V nekaterih promocijskih tiskovinah so bila na primer ponujena križarjenja po Sredozemlju. Da bi prejel to nagrado, je moral potrošnik plačati med drugim zavarovanje, doplačati za eno- ali dvoposteljno kabino ter med potovanjem poravnati stroške hrane, pijače in pristaniških taks. Tako naj bi morala dva para za udeležbo na tem križarjenju plačati 399 GBP na osebo.

Kot so trgovci pojasnili v stališčih, ki so jih predložili Sodišču, je zanje pomembno, da imajo na voljo posodobljene baze podatkov o udeležencih, ki bi se lahko odzvali na promocijske tiskovine, ki vključujejo nagrade, saj bi se ti podatki lahko uporabili za ponujanje drugih upoštevnihih proizvodov potrošnikom ali bi jih bilo mogoče prenesti na druge družbe, ki želijo ponujati svoje proizvode.

Sodišču je predloženo vprašanje glede združljivosti takih praks s pravom Unije, še posebej glede tega, ali trgovci lahko naložijo strošek, četudi minimalen, potrošniku, ki je bil obveščen, da je dobil nagrado.

Sodišče v današnji sodbi meni, da pravo Unije prepoveduje **agresivne prakse, s katerimi se pri potrošniku ustvarja lažen vtis, da je že dobil nagrado, čeprav mora potrošnik za informacijo v zvezi z vrsto nagrade plačati denar ali nositi določen strošek ali za njen prevzem opraviti določeno dejanje.**

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu (UL L 149, str. 22).

Sodišče podrobneje navaja, da so take prakse prepovedane **tudi, če je strošek, naložen potrošniku** (kot je strošek pošne znamke), **minimalen v primerjavi z vrednostjo nagrade ali da trgovcu ne zagotavlja nobene koristi**.

Poleg tega so te prakse prepovedane tudi, če je dejanja glede zahteve po nagradi mogoče opraviti po več metodah, ki so predlagane potrošniku, kljub temu da je vsaj ena od njih gratis.

Sodišče nazadnje odgovarja, da morajo nacionalna sodišča presoditi informacije, ki so ciljnim potrošnikom zagotovljene s temi praksami, ob upoštevanju jasnosti in razumljivosti teh informacij.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti akta Unije. Sodišče o nacionalnem sporu ne odloči. Naloga nacionalnega sodišča je, da o sporu odloči v skladu z odločitvijo Sodišča. Ta odločitev Sodišča enako zavezuje tudi druga nacionalna sodišča, ki odločajo o podobnem problemu.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793